

LÆRERNES
MISSIONSFORENING

Gud – lad din herlighed
komme over hele jorden
Salme 57,6

LMF-Bladet

Nr. 4, august 2023

LMF's kontor

Peter Michael Lauritzen,
forretningsfører
Skovhøjen 16
3230 Græsted

Tlf. 41 82 50 22

E-mail: kontor@lmfdanmark.dk

www.lmfdanmark.dk

Bank: Danske Bank

Reg: 9570, konto: 8000484

MobilePay: 41847

LMF's bestyrelse

Henrik Nis-Hanssen (formand)

Ånumvej 11

6900 Skjern

Tlf.: 30 49 18 04

E-mail: formand@lmfdanmark.dk

Anne Karin Lauritzen (næstformand)

Tlf.: 60 59 31 00

Dorthe Skov-Østergaard (sekretær)

Tlf.: 29 46 51 10

Peter Lanting 27 96 50 16

Elizabeth Padillo Olesen 30 45 04 14

Susanne Madsen 60 61 20 84

Mirjam Bjerre 51 75 70 47

Heidi W. Dyremose (suppleant)
.....30 60 18 99

LMF-Bladet

Ansvarshavende redaktør:

Peter Michael Lauritzen

Bladets artikler er ikke nødvendigvis
udtryk for foreningens holdning.

Deadline for artikler til næste nummer er den 5. september 2023.

Næste blad udkommer oktober 2023

Nye missionærer som er blevet

LMF-medlemmer:

Kristin Krøgh Westh, Wycliffe. Kristin uddanner sig pt. i Canada og sigter mod at blive udsendt som bibeloversætter i Afrika.

Tanja og Andreas Vilrik Bruun, som har børnene Mads, Josva og Noomi, udsendes af Promissio til Etiopien. De tilknyttes Københavnskredsen.

Bettina og Morten Poulsen, hvis børn hedder Karen og Victor, udsendes af Brødremenighedens Mission til Tanzania. De tilknyttes Anskredsen.

Heidi og Steffen Koldtoft Engedal, som har pigerne Lisa og Maria, udsendes af MAF (Mission Aviation Fellowship) til Papua Ny Guinea. De tilknyttes Haderslevkredsen.

Hjertelig velkommen i LMF!

INDHOLD:

Andagt af Heidi Dyremose	3
Bestyrelsens hjørne af Peter Lanting	4
Nyt fra Henriette Kiilerich Mikkelsen	5
Solskinshistorie, Miriam Bjerre	6
50-års jubilæum af Inger Kramp	8
Nyt fra Janice og Mads Jakobsen	9
Nyhedsbrev fra Brasilien	10
Lidt om det kommende LMF-stævne	11
Nyt fra Susanne og Mony, Cambodia	12
En stemme fra Indonesien	14
Hilsen fra Cambodia	16
Rapport fra Sara Hansen, Cambodia	17
Guitarundervisning i Siem Reap	18

Forsidebilledet er fra Sisimiut, taget af Henriette Kiilerich Mikkelsen, - se artikel.

GLÆDE OG FÆLLESSKAB

Af Heidi Dyremose, suppleant

Når vi taler om fællesskab og glæde, vil jeg først tage udgangspunkt i fællesskabet. Fællesskab er grundlæggende for os som mennesker; fællesskab med andre og fællesskab med Gud.

I første mosebog kap. 1 vers 18 står der; ”Det er ikke godt, at mennesket er alene. Jeg vil skabe en hjælper der svarer til ham”. Derfor skabte han kvinden. Ja man tænker jo her på ægteskab.

I det hele taget er det erfaret, at uanset ægteskab eller ej, er det ikke sundt og godt at være alene. Vi har brug for fællesskabet, fællesskabsfølelsen om at høre til et sted, at gøre gavn og være noget for andre, at betyde noget og være elsket. Mange mennesker i dag er ensomme og alene. Som jeg ser det, har vi kristne et stort ansvar i den sammenhæng; at række ud til andre mennesker og give dem fællesskab og også vise vejen til fællesskabet med Gud.

Vi har brug for hinanden. Vi udretter ting sammen. Vi står sammen, for når vi gør det, er der mere effektivitet og mening med det hele. Det gælder i vores arbejde, men også i vores fritid og også sammen med vores familie.

Da syndefaldet kom, blev vi adskilt fra Gud og smidt ud af edens have. Gud ville dog noget andet, nemlig genforene sig med os mennesker.

Profeten Esajas fik et ord fra Gud om Herren Jesu komme, som et led i den plan Gud havde: at genforene os med ham i evigt fællesskab. Med andre ord: frelse os fra døden og forbandelsen, som blev lagt på os, da vi faldt i synden. Esajas 9 vers 5: ”For et barn er født os, en søn er givet os og herredømmet skal ligge på hans skuldre.

Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds fyrste”. Jesus kom, som det

siges i Johannes kap. 1 vers 14 ”og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os og vi så hans herlighed, en herlighed, som den enbårne har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed”.

Jesus sagde i Johannes kap. 14 vers 6, ”Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til faderen uden ved mig”.

Altså via Jesus som mellemlid kommer vi til faderen. Vi genforenes med Gud den almægtige til evigt fællesskab med ham. Ja, som Johannes skriver i kap 3 vers 16, ”For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt liv”. Den, som tror på ham, skal have evigt liv. Glæden er så det fantastiske krydderi som følger med, når vi har fællesskab med Gud. I Galaterbrevet 5 vers 22 står der, ”Men åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed og selvbeherskelse”. Glæden fylder vores hjerte, og det er ikke mindre end et mirakel, som kommer fra Gud.

I fællesskabet med hinanden fyldes vores hjerter også med glæde.

Venlig hilsen fra Heidi Dyremose – LMF, Danmark

Bestyrelsens Hjørne

Kære LMF-ere

Hjemmesiden

Hvad sker der, hvis man søger efter LMF på fx Google?

Det er ikke sikkert, at det kommer op som det første valg, men man kan sagtens finde frem til LMF's hjemmeside.

Det er der nok en del af jer, der allerede gør. Men jeg vil alligevel sige et par ord om vores hjemmeside.

Når man åbner hjemmesiden, ser man allerførst et verdenskort. Det viser, i hvilke lande LMF's tilknyttede missionærer arbejder. Ved siden af kortet finder man en missionærliste. Ved at klikke på en missionær fra listen kommer man frem til deres kontaktinformationer og informationer om det land, de arbejder i.

Landet kan man se nærmere på ved at forstørre kortet flere gange. Trykker man på den hvide pil i den grønne firkant, får man en rutebeskrivelse til vedkommende missionær. Nemmere bliver det altså ikke, hvis man vil besøge missionærerne! Prøv at lege lidt med det. Jeg synes selv, det er sjovt - man mangler bare prisen på turen.

Udover det finder man et hav af informationer om LMF, som jeg går ud fra, at mange af os allerede har kendskab til. Man kan bl.a. finde billeder fra afholdte arrangementer og nyheder fra missionærerne. Også LMF's blad ligger på hjemmesiden, så hvis ikke man kan vente, til det kommer med posten, er der en mulighed her.

Projekter

LMF har i årenes løb givet støtte til mange små projekter, som i mange tilfælde ikke ville være blevet til noget uden netop

denne støtte. På hjemmesiden findes der fx billeder af de bogkasser, der er blevet lavet til skolen i Liberia med støtte fra LMF.

Vi ville gerne fortsætte med at yde støtte til de små projekter, men p.t. er vores generelle gaveindtægter meget begrænsede, så desværre har vi nu uddelt de sidste penge for i år. Vi er glade for, at der stadigvæk bliver fordelt en hel del øremærkede gaver til forskellige missionærer.

Som noget nyt er der udarbejdet en projektmappe, som sendes til de kristne friskoler. Mange af dem vil gerne samle ind til et projekt, og det kunne jo sagtens være et projekt i LMF-regi! Det vil samtidig også øge kendskabet til LMF på disse skoler.

LMF-stævnet

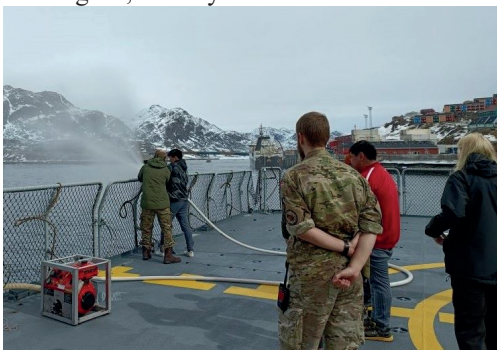
Bestyrelsen har været i gang med at fastlægge endnu et spændende program til vores stævne, som i år foregår den 22.-24. september på Dalum Landbrugsskole. Vi husker med taknemlighed vort dejlige fællesskab sidste år og håber, at mange af jer har mulighed for til at være med også i år.

De kærligste hilsner fra Peter Lanting.

Kære LMF

Af Henriette Kiilerich Mikkelsen, Grønland

Her i Sisimiut går det godt. Hverdagen, som sømandsmissionær og diakoni-medarbejder gennem Sømandsmissionen og Blå Kors, er ganske god at være i. St. Bededag brugte min volontør og jeg sammen med drenge og en pædagog fra børnehjemmet Gertrud Rask Minde på Søværnets inspektionsfartøj Lauge Koch. Her brugte vi en skøn dag med rundvisning, hvor vi så broen, våbendepotet, redningsbådene og meget mere. Vi fik lov at lege brandmænd med de store slanger, som bruges i tilfælde af vand, som skal pumpes, og der var enorm kraft i pumpen. Vi sluttede af med kage og sodavand, hvor børnene også blev rigtig forkælet med gaver fra både Lauge Koch, men også fra inspektionsskibet, Vædderen. Dette var en skøn dag, hvor jeg virkelig oplevede, at mine to hatte som sømandsmissionær og diakonimedarbejder passede på samme tid. Jeg kommer ugentligt på børnehjemmet her i byen, og når skibene er inde, forsøger jeg at få besøgt dem også. Begge steder oplever jeg at have gode relationer og gensidige ønsker om besøg, samtale og leg. Så at få lov til at kombinere disse ting, var til stor velsignelse. Hver uge besøger jeg anstalten, altså fængslet, her i byen. Her sidder der

omkring 15 - oftest mænd. De fleste af disse sidder og venter på dom, nogle enkelte afsoner det sidste af deres straf. Her i byen har vi mange, meget unge mænd, helt ned til 18 år. De fleste er mellem 20 og 35 nogle enkelte over. Det er dels unge mænd fra byen her, som man har set før, - de kom ind at sidde, - dels nogle der kommer fra andre byer og bygder. Jeg nyder meget besøgene på anstalten. Anstalten her i Sisimiut er lidt sjov, for udefra ligner det et hvilket som helt andet hus i byen bortset fra, at der er et højt hegn af træ omme bagved. Man kommer ind i en lille reception, og til højre kommer man ind i personalestuen, hvor vi lægger vores overtøj, telefon og nøgler. Til venstre kommer man videre ind i den fælles dagligstue, hvor vi altid befinder os, når vi er der. Her sidder der altid et par stykker i sofaen omkring fjernsynet. Der står altid et par stykker ved siden af, som spiller Wii på det andet fjernsyn. Og i køkkenet ved siden af, står der et par stykker og laver mad. Når vi kommer ind, varer det sjældent lang tid, før der er flere, der kommer fra værelserne og vil være med til aftenens aktiviteter. Det er for mig at se meget tydeligt, at mange nyder, at vi er der og har tid til dem og bare kommer for at være sammen med dem. Oftest spiller vi spil ved deres spiseborde. Partners er det helt store hit. Vi spiller også banko, og ellers går den på nogle kreative aftener og konkurrencer og meget mere. Vi oplever, at når vi bruger tid med dem på mange forskellige ting, så skaber det relationer, som gør, at der er plads til at snakke om meget mere. Derfor kommer de gode snakke om, at det ofte er svært at sidde i fængsel. For dem, som ikke har fået dom, er uvisheden den sværeste. Og her kan Gud være en trøst midt i det.

Fortsættes side 7

SOLSKINSHISTORIE FRA TANZANIA

Af Mirjam Bjerre, pendlermissionær

Kære LMF,

Nogle af jer kan måske huske, at vi i januar 2022 fik en bevilling til at dele børnebibler ud til de mange børn, der kommer løbende ind til behandling? Jeg vil gerne berette om en pige, som hedder Ndeye. Hun fik en bibel i april 2022, som hun var så utrolig glad for at modtage. Hun har aldrig ejet en bog og endnu mindre en flot børnebibel med billeder og historier .

Vi mødte Ndeye, da vi skulle dele nødhjælp ud langt fra Arusha, hvor vi bor, i et område der hedder Ngoisuk. Hendes far kom med hende. Han var så ked af det, for han havde ikke råd til at hjælpe hende. Problemet var, at hun var født med, at begge fødder vendte den forkerte vej. De pegede altså bagud og ikke fremad som hos os andre. Hun kunne næsten ikke gå. Hun blev moppet i skolen, og drengene sagde, at ingen ville gifte sig med hende, når hun var ”defekt”.

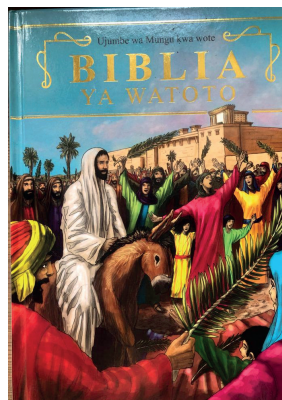
Ndeye var egentlig færdigbehandlet, det vil sige begge fødder var blevet vendt, som de skal, den rigtige vej. Men hun havde fået nogle smerter, så hun kom til Arusha igen, og det gav os en chance for at få et lille interview med hende. Hun beretter:

”Før jeg begyndte på behandlingen, var mine ben bøjedede og vendte omvendt. Jeg takker mine donorer for deres kærlighed til at hjælpe sådan en som mig. Jeg har været indlagt i 6 måneder og opereret 4 gange. Nu sidder mine ben godt, og jeg tror på, at jeg vil komme til at gå rigtig godt, for nu er mine ben normale, og min gå-hastighed vil også stige. I år kommer jeg til at gøre min skolegang, 7. klasse, færdig. Jeg er så glad,

fordi mine ben er helbredt, for jeg har lidt i så mange år, og til sidst havde jeg mistet håbet om, at jeg nogensinde ville kunne komme til at gå rigtigt. Men nu er mit håb tilbage, og jeg føler mig så glad igen. Mit mål er at komme på universitetet en dag, og jeg tror på, at min drøm vil blive til virkelighed, nu hvor jeg kan gå.

Jeg er så glad for den bibel, I har givet mig. Jeg læser sædvanligvis, når jeg er hjemme. Jeg havde ellers taget den med på sygehuset, men så stjal de andre børn den og gemte den for mig. Så jeg besluttede at lade den blive hjemme, så de ikke kunne stjæle den, og så læser jeg kun i den derhjemme.

Biblen har virkelig hjulpet mig. Jeg har læst den og lært, at når jeg tror på Jesus, så kan intet gå galt. Biblen har også lært mig, at når du er blevet en kristen, så er du anderledes end andre, dem som ikke kender Gud. Det har også givet mig en stor fred. Jeg var ikke en kristen før, men jeg har taget imod Jesus, siden jeg fik

bibelen og kom i behandling. Til slut vil jeg gerne takke jer, der har hjulpet mig med behandling. Jeg er så lykkelig over, at min drøm om en uddannelse er kommet tilbage. Jeg havde ellers opgivet håbet. Jeg beder nu om, at I vil hjælpe mange andre folk, som har problemer ligesom mig, og at Gud vil velsigne alle, der har hjulpet.”

Det rørte mig bare så dybt at høre, hvordan VORES fælles hjælp har givet en pige nyt håb, en tro på Jesus og på sig selv, og at hun har fået mod på livet igen.

De kærligste hilsner fra
Nedye, teamet og Mirjam

*Ndye,
er nu en
glad pige,
færdig-
behandlet
og klar til
at komme
hjem, iført
hendes
Masai tøj.*

Fortsat fra side 5

Vi har flere gange haft en bibel med som præmie til banko. Den er tit kommet meget hurtigt med ned på værelset. Det har virket, som om den var meget værd.

En aften, mens vi sad og spillede banko rundt om spisebordene, kiggede en af de unge mænd på mig, og han spurgte midt i talopråbningen, om han kunne købe en bibel af os. Jeg svarede: ”nej, men du kan få en”. Min volontør, som var i gang med at råbe tallene op gik i stå, og hele rummet blev stille i respekt. Jeg lovede ham at tage en bibel med ugen efter.

Ugen efter havde jeg tre grønlandske bibler med og én på dansk, samt en pose med mannakorn. Jeg viste, hvordan man bruger mannakorn. Efter lidt tid satte vi os i sofaen og sad med hver vores bibel og trak mannakorn. Vi sad der længe og læste, og på et tidspunkt kom én mere med. Jeg fortalte dem om ét af mine yndlingsvers fra Jos. 1, 9, hvor Gud lover at være med Josva overalt, hvor han går. Han, der var kommet til, viste mig sit yndlingssted fra Sl. 51: Davids bøn, da Natan kom til ham, efter han havde været sammen med Batseba. Bønnen i Sl. 51 er fra et sønderbrudt menneske, som kommer til Gud på sine knæ i ydmyghed. Et meget stærkt sted og især for en mand, som sidder i fængsel.

Jeg er fortsat meget taknemmelig for at have haft sådan en helt fantastisk stund, hvor Gud viser sin storhed og sit nærvær igennem disse mennesker. Gud har lovet os at være med os, og vi kan lægge alt over til ham. Og så er det så betryggende at vide, at der ikke er det bjerg, han ikke vil klatre over for vores skyld. Sikke en velsignelse!

Med venlig hilsen
Henriette Kiilerich Mikkelsen

50-års Jubilæum for Sammen- slutningen af DLM og LMF

Af Inger Kramp

”Danske Læreres Missionsforening”, DLM, blev dannet i 1912 som et mandligt modstykke til LMF, ”Lærerindernes Missions Forbund”, der blev stiftet i 1902. Til at begynde med havde DLM en meget løs struktur, men allerede 10 år efter havde foreningen 372 medlemmer og en indtægt på over 5.000 kr. Den første opgave man havde påtaget sig var at støtte lærer Aagaard Poulsen, som var udsendt af DMS til Manchuriet. I 1950 kom undervisningsinspektør Søren Borello i DLM's bestyrelse og var foreningens formand til sammenslutningen med LMF i 1973.

I 1972 var min mand, Flemming Kramp, blevet ansat som sekretær for hjemmearbejdet i LMF med to formål, dels at skaffe LMF flere medlemmer, dels at bane vejen for sammenslutningen med DLM. Desuden blev han redaktør for bladet. Flemming rejste rundt til kredsene for at overbevise LMF'erne om, at en sammenslutning ikke var farlig. Nogle medlemmer var bange for, at mændene ville overtage det hele, når de først kom til. En var bange for, at der nu ville blive røget til møderne. Flemming røg jo pipe! Men tiden var moden til en sammenslutning. Få år forinden var alle blevet ”lærere”, og det var også tydeligt, at flere og flere af LMF's medlemmer var gift med lærere. Jeg var jo selv en af dem. Jeg blev medlem af LMF i 1958 og var med til mit første stævne på Nyborg Strand i 1961. En af årsagerne til at LMF fik en sekretær for hjemmearbejdet, var temmelig sikkert, at vi var en gruppe unge missionærer i

Nigeria, som syntes, at der tiltrængtes en fornyelse i LMF, og derfor skrev vi et brev til LMF's bestyrelse med forskellige forslag. Det var ikke en jobansøgning, men

det endte med, at Flemming fik tilbudt den nyoprettede stilling, da vi kom hjem fra Nigeria i 1972.

Selve sammenslutningen af de to foreninger forløb fredeligt. Ved generalforsamlingen på årsmødet i august 1973 blev det vedtaget med 106 stemmer for, 6 imod og 6 blanke. Der valgtes en ny bestyrelse med 5 kvindelige og to mandlige medlemmer svarende til medlemsfordelingen mellem mænd og kvinder. De to formænd Søren Borello og Elisa Smith-Petersen (formand fra 1956) ønskede ikke at fortsætte, og som ny formand valgtes Lis Wimmelmann, der varetog hvervet til 1993.

LMF's bestyrelse består fortsat af fem kvinder og to mænd. En kvinde er suppleant. Dog er der nu en mandlig formand, Henrik Nis-Hanssen. Det har taget næsten 50 år før mændene ”erobrede” formandsposten!

I januar-bladet 1974 skriver Lis Wimmelmann: "For os i LMF vil 1973 komme til at stå som et år af skelsættende betydning. Det, der for få år siden blev anset som en mulighed langt ude i fremtiden, er nu en realitet. DLM og LMF blev ved landsmødet i sommer sammensluttet til én forening, det nye LMF – Lærernes Missions Forening." Der er mere læsestof om DLM's historie i jubilæums hæftet fra 2002.

Hilsen fra Janice og Mads Refshauge Jakobsen der er ansat af BDM

Snart bliver Mads færdiguddannet og 'udsendt' sammen med andre studerende, der afslutter studiet sidst i juni. Han har færdiggjort det andet udkast til sin afhandling og er i redigeringsprocessen. I mellemtiden har han to andre opgaver at arbejde på i løbet af disse få uger.

Til min (Janices) forskning, der skal finde sted i slutningen af juli, havde jeg kun fire interviewpersoner til at begynde med, men efter at have bedt sammen med andre studerende og ansatte, svarede Gud os inden for samme uge. Nu har jeg tolv interviewpersoner, hvilket er mere end nok for nu.

Hvad sker der forude?

- Indtil begyndelsen af august vil vi være i Storbritannien, hvor Janice afslutter sin afhandling.

- Fra 3.-24. august besøger vi Hong Kong for første gang, siden vi rejste til Tanzania i 2018.
- Fra 25.-31. august vil vi være i London, Storbritannien.
- Fra 1.-10. september er vi i Løsning.
- Den 10. september vender vi tilbage til Tanzania.

BED FOR:

- vore studier og forskning, at vi fuldfører godt.
- vores overgang fra All Nations til en periode med rejser og tilbagevenden til Tanzania.
- vandpumpen i Kipili, der pumper søvand ind på missionsstationen, er gået i stykker.
- arbejderne i Kipili, Peter's House, de forældreløse børns hjem, og tømrerarbejdet i Sumbawanga, at de må fortsætte det gode arbejde.

NYHEDSBREV fra Brasilien

Af Kirsten Solveig Valentim Pinheiro

Kære Venner i sommerlandet! Tid for en opdatering igen fra os i Brasilien!

Mødrenes måned, maj, var meget travl med mange mors dag arrangementer, men taknemmelig for, at de var vellykkede. Vi har også kursus med skakspil for drenge, der er i alderen fra 8 til 14, der foregår på mandage og fredage. Kurset afsluttes her d. 30 juni. Kursus for kvinderne fortsætter tirsdage og onsdage om eftermiddagen i hhv. kirken og børnehuset samt legestue for de mindste og en lørdagsgruppe for piger.

Health action. Her i lørdags d. 17/6 med god deltagelse. Brugt tøj blev uddelt, og noget medicin blev uddelt igennem individuelle samtaler med health-agenten Edilene. Om aftenen gav en zambiansk missionær, Trywell, fra UMO-basen, budskabet.

AMAZON-TUREN. I slutningen af maj og starten af juni var vi i Amapa-delstaten, i Macapá, i Calçoene og Gurupora. Vi var et team på fem i Calçoene og i Gurupora med en skolelærer, Ivete, der også havde os indkvarteret. Vi genså en del gamle venner rundt omkring. Fordi det var maj måned, fejrede vi mødrene i Calçoene, og de fik bibler i gave. Michely fra UMO, Macapá, var med. Hun vil, om muligt, fortsat tage til Calçoene en gang om måneden og besøge familierne også med forskellige inviterede - nogle professionelle - i relevante områder. Michely samarbejder med den eneste anden NGO'er dér om et kursus i håndarbejde de kommende måneder. En del af familierne kæmper med forskellige problemer på sundhedsområdet, så bed for dem. I Gurupora fik vi lavet en garage til en TOYOTA

diesel-bil årgang 2002, som vi har besluttet at sætte til salg, da vi vil tage mindre til Amapá i tiden fremover. Vi vil have mindre fokus på

reform og byggeri i Gurupora, Amazon-regionen, hvor bilen ellers har været yderst anvendelig, og vejene dertil i bedring med delvis asfaltering, så Gud ske lov og tak!

Kærligste hilsner til alle med ønsket om en rigtig god sommer. Der er mere sol og derfor friluftsliv og for mange af jer havearbejde, ferierejser, lejre og stævner... og vort ønske er, at Gud på suveræn måde velsigner sommeren for alle! Vi beder specielt for sygdomsramte!

Bedeemner:

1) *Bed specielt fortsat for vort lokalsamfund, at vi må så og høste, men også for de nye i troen.*

2) *Det fortsatte arbejde med legeplads/udvidelse: depot og rådgivningsrum/kontor.*

3) *Frivillige i arbejdet her i Ceara er vanskeligt, men bed for de rette må dukke op.*

5) *Beskyttelse, visdom og klar ledelse og godt helbred for os i koordineringen*

6) *Bed for Debora (30 år) i Macapa, hun er fortsat i kemoterapi for cancer spredt til lunge. Bed for hele familien.*

7) *Bed for min mands fremtidige operation med udtagning af det indsatte i knoglerne i højre arm. Det skal ske i anden halvdel af året. Indtil videre hjælper fysioterapi på mobiliteten.*

Kommende LMF-stævne:

På LMF-stævnet, som starter fredag d. 22. september, vil der være forskellige spændende oplæg (se også det opdaterede program på LMF-hjemmesiden): Stævnet afholdes igen på Dalum Landbrugsskole i Odense.

Fredag aften er der missionærmosaik med forskellige indslag fra vores tilknyttede missionærer. Nogle vil måske være fysisk til stede, mens andres indslag vil være i form af videoer.

Lørdag formiddag vil Jens Christian Olesen holde en bibeltime.

Samme lørdag formiddag vil Ulla og John Østergaard Nielsen, tidligere missionærer i Grønland, holde et oplæg om "Familienetværk". Det er et samarbejde mellem deres kirke, Apostolsk Kirke i Odense, og Blå Kors. Der er oprettet op til 35 familienetværke, som er etableret i de seneste år.

Efter 31 år som missionærer i Grønland vendte Ulla og John tilbage til Danmark i 2018 som efterlønnere. I 2019 startede de Familienetværk op i deres lokale kirke, Jacobs Kirken. Herefter har Familienetværk udviklet sig og er blevet til mange familienetværk.

Lørdag kl. 14.30 til 15.45 vil der være LMF-generalforsamling, som blev holdt sidste gang i 2021.

Lørdag eftermiddag vil Elsebeth og Jens Fischer-Nielsen holde et oplæg, som de kalder "Den lokale menighed er verdens håb". Det bliver en fortælling om Bangladesh og om et menighedsudviklings-program i den Lutherske Kirke i Bangladesh støttet af Danmissions Bangladeshkreds.

Jens F-N har været missionær i Bangladesh 1975-1987 og siden været i landet utallige gange som volontør. Sidste gang i februar 2023.

Lørdag aften er der festaften. Et sangkor fra udrejsecenteret nær Herning, ledet af Anne Elisabeth Sonne, vil synge både med og for os. Der vil blive fortalt om vilkårene for asylsøgere i Danmark og for dem, der er blevet afvist. Der vil være en indsamling til beboere på udrejsecentret.

Derefter vil vi kunne høre et oplæg af sømandsmisionær, Poul Høeg, som vil dele erfaringer fra sin tjeneste i Grønland.

Vi vil ikke undlade at have det festlige indslag med Johannes 3:16 på mange forskellige sprog.

LMF-stævnet vil også have forskellige stunder med bøn for missionærer.

Søndag formiddag vil Betty From og Bodil Lanting tage sig af hhv. nadver og prædiken i gudstjenesten.

Nyhedsbrev fra Mony og Susanne i Cambodia

Det har aldrig været et bevidst valg, men af en eller anden årsag har vort missionsarbejde i House of Care i alle 20 år været iblandt ikke-kristne cambodianere. Hvorfor? Svaret må være, at Gud har valgt at sætte os iblandt cambodianere, som intet eller meget lidt ved om Gud vor skaber og Jesus vor frelser. Det giver også logisk mening, idet ca. 95% af Cambodias befolkning er buddhister, dernæst en lille gruppe muslimer og et par procent udgør gruppen af kristne.

I januar i år var det nøjagtig 100 år siden, at det kristne budskab kom til Cambodia.

Med et flertal af buddhister i vore målgrupper og nogle enkelte muslimer er det derfor oplagt og relevant at knytte religionsdialog til vort arbejde med fokus på religiøs dialog med ikke-kristne om vore trosretninger og mindre fokus på traditionel forkyndelse. Vi ved, at det kan virke ”forkert” i kirkens traditionelle missionsarbejde, men med de evner og muligheder Gud har givet os i House of Care, virker det rigtigt – samt rigtigt ud fra Rom. 12, vers 5-8:

Således er vi alle ét legeme i Kristus, og hver især hinandens lemmer: Vi har forskellige nådegaver, alt efter den nåde, vi har fået: Den, der har profetisk gave, skal bruge den i overensstemmelse med troen; den, der har en tjeneste, skal passe sin tjeneste; den, der underviser, sin undervisning; den, der formaner, sin formaning; den, der giver, skal give rundhåndet. Den, der er forstander, skal være det med iver; og den, der øver barmhjertighed, skal gøre det glad og gerne.

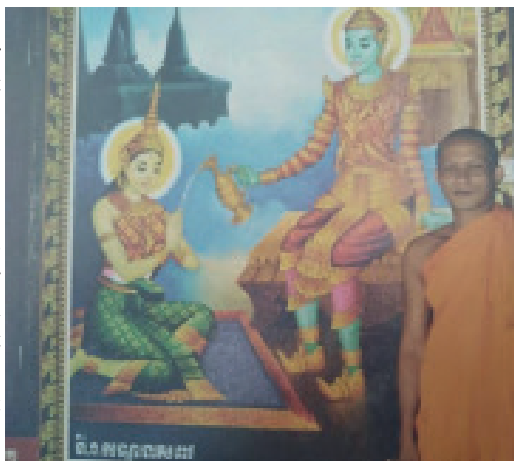
Religionsdialog er et redskab i mission, som skal læres og praktiseres. Susanne fik denne læring hos Danmission både som teori, men også ved at besøge Danmissions

dialogarbejde i Indien og Egypten samt udveksle erfaringer med andre i brugen af religionsdialog i mission. Derudover havde vi i House of Care et behov for en basal viden om buddhismen for at kunne have respektfulde og troværdige religiøse samtaler med buddhister. Godt nok er Mony opvokset i et buddhistisk land og familie, men personligt har han aldrig været en aktiv buddhist. Derimod blev han døbt i 1998, nogle måneder før Susanne kom til Cambodia. Vi drøftede, hvordan vi bedst kunne gribe an at lære om den cambodianske buddhisme og besluttede at finde en buddhist-munk, som kunne undervise os. Mony opsøgte en munk i en pagode lidt udenfor Phnom Penh, som sagde ja til opgaven. Som han sagde: ”Hvis jeg ikke kan give svar på alle jeres spørgsmål, så må jeg studere Dhamaen (Buddhismen’s bog svarende til vores Bibel) yderligere og finde svar” – en flot indstilling hos en religiøs leder! Vi aftalte en række samtaler med denne buddhist-munk (som ses på næste side) og hans munke-kollega. Munke-kollegaen viste sig også at have megen viden om buddhisme, så da han valgte at stoppe som munk (efter mere end 10 år), aftalte vi en række samtaler med ham om buddhisme versus kristendom – ren religionsdialog. Vi fik et godt forhold til denne munk, som hedder Borey. Da han forlod pagoden, stod han og manglede arbejde, og vi tilbød ham et deltidsjob i House of Care som engelsklærer. Det gik fint, og ved siden af jobbet hos os tjente han penge som knallert-taxi chauffør. Et simpelt liv efter som munk at have haft en høj religiøs status i landet. Men Borey er en ydmyg mand, som trods mange udfordringer, tragedier og

glæder i sit liv altid har holdt sine værdier og sin moral høje. Vi har stadig lidt kontakt til Borey, og han kan i dag forsørge sin kone og to børn som tuk-tuk chauffør, hvilket vi glæder os over på hans vegne. Den viden vi fik om buddhisme fra de to munke, har gjort det muligt for os i House of Care at møde buddhister med respekt og tale om tro og religion med dem. Det er specielt de unge i vort ungdomsprogram, som vi taler direkte med om tro. Vi lægger ikke skjul på, at House of Care er en kristen organisation, og at vi er personlige kristne. Vi fortæller, at vi respekterer landets religionsfrihed, men i valget af ens religion er det vigtigt at have korrekt og brugbar viden om forskellige religioner. Derfor fortæller vi de unge om kristendommen og om vores tro. Udover religionsdialog er vi i House of Care meget bevidste om at rumme og udleve kristne værdier overfor de børn og unge, vi arbejder med. Kristne værdier som danner et fundament og en ramme for alt vort arbejde. Kristne værdier som vore børn og unge oplever og mærker, når de deltager i vore forskellige programmer. De kristne værdier i House of Care, som er ens for alle og er for alle, er bl.a.:

Retfærdighed
Gavmildhed
Kærlighed
Tilgivelse
Respekt
Glæde
Håb

For flere år siden ansatte vi en ung mand ved navn Pov som engelsklærer. Han havde netop forladt en pagode, hvor han havde været munk i over 10 år. Han blev lægmand, fordi det var aftalen med hans forældre, at når han havde

fået sin uddannelse, så skulle han finde et arbejde og forsørge sine to brødre og forældre. Meget af Povs barndom og ungdom havde været som munk, og vi kunne fornemme, at hans møde med livet udenfor pagoden var en slags kultur-chok for ham. Vi hjalp ham derfor med hans nye liv. Da det blev jul, holdt vi i House of Care julefest for elever og ansatte, som det er tradition. Det var Povs første deltagelse i en kristen fejring og en stor oplevelse for ham. Man siger, at børn kan have julelys i øjnene; hvilket var nøjagtigt hvad vi oplevede hos Pov. Han nød vores julefest i fulde drag, selvom han stadig var buddhist. Da Pov stoppede hos os, var det netop de kristne værdier, Pov fremhævede, som noget der havde påvirket ham positivt.

I House of Care er udviklingsarbejde og religionsdialog vort missionsarbejde. Men intet missionsarbejde lykkes uden Guds kærlighed, nåde og velsignelse. Derfor er vort logo endnu en gang en påmindelse om, at Gud rækker sin arm ud over House of Care og de mennesker, Han har sat os iblandt i Cambodia.

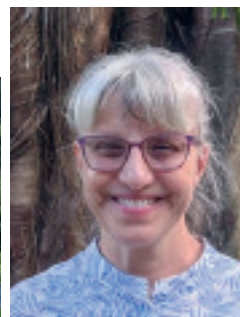
Venlig hilsen Mony og Susanne

En Stemme Fra Indonesien

Begyndelsen og Enden

Kære venner,

Varme hilsner fra Indonesien. Jeg har glædet mig til at dele nyt fra Indonesien med jer. Siden mit sidste nyhedsbrev brød min bærbare computer sammen. Fra en ny bærbar computer skriver jeg dette nyhedsbrev i et nyt format. I maj måned for 30 år siden begav jeg mig ud på mit livs eventyr. Efter at have afsluttet Ungdom med Opgaves Discipelskabs Trænings Skole i Grækenland, sagde jeg mit arbejde op i en børnehave i Ølstykke og sagde ja til Guds kald til mission i Albanien. Jeg kan stadig huske begejstringen, som overgik enhver usikkerhed. Uden

"Jeg er Alfa og Omega,
begyndelsen og afslutningen.
De, der tørster, vil jeg frit lade drikke
af kilden med det livgivende vand."

Åbenbaringen 21:6

smartphone og computer tog jeg afsted ind i det ukendte. Det som startede som et to-årigt projekt er endt som et livslangt kald. Al ære til Gud og hjertelig tak til alle jer, som har fulgt og støttet mig hele vejen.

Indonesien 2023

Alfred er en af vores unge indonesiske medarbejdere i Bali. Jeg har set hans iver efter at fortælle andre, hvordan Jesus har forvandlet hans liv især til dem, som bor i små samfund på fjerntliggende øer. Som en del af vores medarbejderpleje talte vi sammen om hans planer. Han havde mange spørgsmål: "Hvor begynder jeg med at

planlægge min nye opgave i Maluku? Der er så mange ting, som jeg tænker på" Svaret på dette spørgsmål og mange andre fik han, da han i maj måned deltog i "Member Care Foundations Course" i Indonesien 2023. 15 deltagere fra Indonesien, syv medarbejdere (inklusive Stella Christreu) og seks undervisere samledes til et tre ugers basiskursus i medarbejderpleje

for missionærer.

Kurset dækkede omkring 40 emner relateret til tre faser i missionærlivet:

- Hvordan man forbereder sig til at tage afsted til det sted, og den opgave Gud har kaldet en til
- Hvordan man finder en sund balance i liv og tjeneste

- Hvordan man afslutter sit missionsarbejde eller rejser til et nyt sted og ny opgave. Både Alfred og os andre takker for den praktiske undervisning og de redskaber, vi modtog, og glæder os til at se vores medarbejdere sunde og effektive i deres missionsopgaver.

En tur til Hong Kong

Tidligt i januar måned fik jeg en besked fra en af vores tidligere medarbejdere og nære ven, Yohanna, som nu er i Hong Kong: "Stella, hvornår kommer du og besøger mig? Efter otte måneder her i Hong Kong har jeg allerede en del venner, som jeg vil, du skal møde. Og jeg vil gerne fortælle om det, der er spændende i mit nye liv og tjeneste i Hong Kong og det, som er svært. Hong Kong er meget forskellig fra Bali, og Indonesien. Det er ikke altid let".

Allerede i marts måned fik jeg muligheden for at tage til Hong Kong, sammen med endnu en kollega fra Bali og en nær ven, Nani, fra Filippinerne. Vi havde kufferterne tungt pakket med hilsner og snacks fra Yohannas venner fra Bali. Mit første indtryk af Hong Kong var: "Sikke en flot og moderne by". Byen er hjem for millioner af mennesker. Mange etniske migrantarbejdere kommer til byen for at skabe sig en bedre fremtid. Dem møder Yohanna og hendes team, "Shanti", i løbet af ugen.

"Shanti" betyder fred, og det er netop det, de ønsker at bringe til børn og voksne i en stresset hverdag gennem lektiehjælp og hyggeligt samvær for børn og unge og samtaler med forældrene om deres udfordringer i dagligdagen. Fred kom også til Yohanna, da vi talte og bad sammen. Det er et stort privilegie at kunne hjælpe hende på vej i hendes nye missionsgerning. Jeg glæder mig over, at Yohanna fik hjælp til at overvinde kulturelle forskelle og fortsætte med at række ud til sine naboer med Guds kærlighed.

Opholdstilladelse

Min opholdstilladelse ophører i slutningen af juli. Jeg har virkelig brug for et mirakel for, at jeg kan få den til tiden. Derfor har jeg virkelig brug for jeres forbøn. Bed særligt om, at jeg må beholde roen og troen, midt i usikkerheden. Af hjertet tak.

Kærlig hilsen Stella Christtreu

Hilsen fra Cambodja - tanker om mit ophold

Mit navn er Rebekka Overgaard, og jeg er volontør i Siem Reap, Cambodja, igennem LM. Det har jeg været i snart ti måneder, og mit ophold her i Siem Reap er så småt ved at være forbi. Det er vemodigt at tænke på, at det sted man har brugt så lang tid og så mange kræfter på at gøre til sit hjem om lidt bliver til et sted på den anden side af kloden.

Derfor må jeg, ligesom så mange andre volontører før mig, fokusere på det positive - på alt det, som jeg har fået ud af at bo og leve her og alt det, som jeg kan tage med mig hjem. Nemlig alt det jeg har lært. For når man bor i et andet land, som er så anderledes fra alt det man kender derhjemme, lærer man en masse om samfund, kultur og ikke mindst sig selv. Noget jeg har lært meget om, og som har fyldt særdeles meget for mig, er den ulighed man gang på gang møder her i Cambodja. For nu, når jeg er født i Danmark og er dansk statsborger, har jeg automatisk nogle ”goder”, som ikke er en selvfølgelighed her i Cambodja.

Jeg har skolepligt, jeg får gratis lægehjælp, jeg bliver undervist i basis-hygijne som at vaske hænder og børste tænder osv. Og hvis der ikke var nogen til at tage sig af mig, da jeg var barn, så ville der være et sikkerhedsnet, som ville gribe mig. I Cambodja ville man bare falde lige igennem.

For hvis der ikke er nogen til at tage sig af dig, og selv hvis der var, er midlerne her i Cambodja så få, at mange ikke går i skole, ikke får nødvendig lægehjælp og heller ikke lærer, hvordan de skal børste tænder og vaske hænder. Derfor betyder det så

meget, at der er nogen, som rækker ud og griber de værst stillede i samfundet. Når jeg tager ud og underviser, er der ikke altid 20, 50 eller 100 elever, men ofte kun 15, 10 eller 5 elever. Og så jeg tager mig selv i at tænke - gør det her overhovedet en forskel, når der kun er så få elever? Men det gør det - det gør en forskel for den ene. Og nogle gange er det også dér, at man gør den største forskel.

Det er også derfor, at det arbejde, som jeg er en del af her i Cambodja, er så vigtigt. For når jeg tager ud og underviser i engelsk, så er det ikke altid undervisningsdelen, der er den vigtigste. Det er også helt vildt vigtigt, at jeg bruger tid på at snakke med børnene, høre om deres dag, og se dem i øjnene. For måske er jeg den eneste voksne i deres liv, som ser og møder dem.

Derfor tror jeg også, at disse børn jeg møder til hverdag lytter så godt efter, når der bliver fortalt bibelhistorier, fordi det

er historier om en Gud, som elsker dem, ønsker dem og vælger dem. Det er en stor Gud, som griber os, når vi falder. Hvilket mange af disse børn mangler nogen til at gøre i deres liv.

Lige nu har vi i Cambodja et stort fokus på børneklubber, og meget af mit arbejde har gået ud på at tage ud og undervise børn om Gud, så børn i Cambodja kan høre om Ham. Det har været en fantastisk oplevelse at få lov til at videregive de historier, jeg selv engang fik overleveret, da jeg gik i børneklub. Og det er helt klart noget af det, jeg kommer til at savne mest ved mit arbejde her.

Men selvom mit arbejde her i Cambodja er ved at have nået sin ende, så fortsætter arbejdet stadig i Danmark. Der får jeg bare en ny rolle; som forbeder for Cambodja og alt arbejdet, som sker her og for alle de mennesker, som har brug for Gud. Dette vil jeg også rigtig gerne opfordre alle jer derhjemme i Danmark til at gøre. For der er magt i de bedende hænder. Tak fordi I ville læse med - Det var alt herfra.

Rapport fra LM-missionær, Sara Hansen

Nyt tumlerum stimulerer udsatte børn til grovmotorisk leg

På centeret, Daughters of Cambodia, er der en "Daycare" (vuggestue og børnehave for 0-5 årige børn), som er børn af Daughters's brugere. Børnene kommer fra barske og fattige miljøer, men i Daycare får de trygge rammer med gode aktiviteter. Vi søgte derfor penge til en opgradering af omgivelserne og legemiljøet i Daycare. LM's volontører arbejder på deltid i Daycare og er med til at sætte rammer, udføre pædagogiske aktiviteter og give børnene en tryk hverdag. De efterlyste blandt andet flere muligheder for grovmotorisk leg. Det ene rum i Daycare var trist og ikke optimalt indrettet og blev kun brugt til opbevaring og til at sove middagslur i. Der er nu blevet penge til at indrette begge rum med glade farver på væggene og til at købe legestativer i gode materialer, som holder længe, og som indbyder til grovmotorisk leg.

fortsættes side 19

Guitarundervisning i Siem Reap

I et lille blikhus, et stykke uden for byen Siem Reap i Cambodja, bor ægteparret Yi og Saron. De er lærere på deres lille skole, hvor stedets eneste klasseværelse er placeret under husets halvtag. Her møder områdets børn glade op for at lære engelsk, khmer, at bruge en computer eller høre om Jesus til børneklub. På et af engelskholdene er min volontørkollega og jeg ansvarlige for undervisningen med hjælp fra Saron. De seneste uger er nye lyde begyndt at kunne høres på skolen. Det er lydene af guitaraspil fra dybt koncentrerede børn, der sidder på bænken, mens de placerer deres fingre på guitarens bånd og tæller højt til fire på khmer. Det er blot uger siden, at den lille skole fik tre guitarer og guitarundervisningen, som jeg er ansvarlig for, begyndte for en flok af de ældre børn. Flokken er delt op i tre hold. Der undervises én gang om ugen af 30-45 minutters varighed. Her lærer de akkorder, rytme og kristne børnesange. Guitarerne hører til på skolen, men børnene kommer gerne og øver eller bliver efter deres undervisning for at terpe akkorder. Selvom børnene blot har få ugers guitaraspil i

hænderne, så kan flere af dem spille enkelte sange, og placere mange akkorder. Det er en stor iver, der møder mig, når guitarundervisningen skal starte, og flere gange i løbet af ugen kan jeg høre spørgsmål som: "må jeg også begynde at lære guitar?" og "kan vi ikke lære at spille denne sang?". Det er fedt at opleve deres store engagement og se deres fordybelse. Der går ikke længe, før landsbyen udenfor Siem Reap har en lille flok talentfulde guitarister.

Derfor skal der lyde en stor tak til LMF, der støtter projektet økonomisk. Med de penge er det nu muligt for en flok fattige børn at fordybe sig i et instrument, de aldrig selv ville kunne anskaffe. Samtidig med, at børnene har en hobby, lærer de også kristne børnesange, snakker engelsk og har en lille times sjov i løbet af ugen. Det er alt sammen noget, der desværre ikke er en selvfølge i de fattige dele af Cambodja.

De bedste hilsner
 Katrine Sulkjær, volontør i Siem Reap,
 Cambodja.
 Ansat af Luthersk Mission.

Nyt fra kontoret

Fortsat fra side 17

Vi startede med at male væggene i mange mønstre og fine pastelfarver i alle Daycare's rum. Gardiner blev syet i matchende farver, og så blev der også råd til at købe klatre-legestativer til at indrette tumlerummet med. Når vi ser børnene kravle op og ned, under, hen over og balancere, ved vi, at det alt sammen er noget, som er fundamentalt vigtigt for børns udvikling, læring og trivsel. Derfor sender vi en stor tak for støtten.

Sara Hansen bor og arbejder i Phnom Penh,

**HUSK fortæl gerne
andre om LMF**

Jeg vil gerne takke alle jer, der har ydet indslag til LMF-bladene. Som redaktør er jeg aldeles afhængig af godt læse- og billedstof. Det er efter min mening disse elementer, der gør bladet interessant. Selvfølgelig har layout og opsætning betydning for et blads kvalitet, men selve indholdet er det, der virkelig betyder noget, når man læser bladet.

Det har været opmuntrende, at flere har tilkendegivet at de blade, som jeg har redigeret, har været spændende, men det er jo artiklernes forfattere, som har leveret det spændende indhold om, hvad Gud virker. Postvæsenet sætter somme tider en stor mærkat nedover bagsiden til højre. Derfor har jeg lavet plads, så mærkaten ikke vil drille så meget.

Dødsfald:

Rudolf Olesen, Nr. Nissum og Karen Alice Strunge, Gødvad, er afgået ved døden. Æret være deres minde.

Næste stævne er 22.- 24. september

Tilmelding foregår på LMF-hjemmesiden under "Arrangementer". Hvis dette volder problemer, da skriv eller ring til forretningsføreren, så finder vi en løsning. Vi håber, at mange vil slutte op om stævnet og være en del deraf.

Kontorets åbningstid:

Tirsdag og onsdag kl. 09:00-16:00

Henvendelser til kontoret skal fortrinsvis ske inden for ovenstående tid.

Hvis du har akut brug for kontorets bistand, bedes du ringe: 60 59 61 44.

~~AFSENDER:~~

~~Lærernes Missions Forening
Skovhøjen 16
3230 Græsted~~

**Meddel venligst adresseændring til konto-
ret!**

**OG: Når der betales kontingent eller man
donerer gaver: Anfør venligst, hvad pen-
gene er givet til. På forhånd tak!**

*Skakspil og frivillig mor der laver mors dags gaver klar i
baggrunden. Skakspil-projektet blev støttet af LMF.
Fra Kirsten Solveig og Nonato Valentim Pinheiros arbejde i
Brasilien*